

תקציב רשויות פיקוח

פרק א' - עיקרי התקציב

תקציב רשויות הפיקוח לשנת 2009 מסתכם ב- 175,040 אלפי ש"ח ולשנת 2010 ב- 179,612 אלפי ש"ח, המיועדים למימון פעילויות הרשויות הבאות:

הוצאה נטו 2010 (אלפי ש"ח)	הוצאה נטו 2009 (אלפי ש"ח)	רשות
22,249	22,280	רשות ההגבלים העסקיים
14,769	14,944	הרשות לשירותים ציבוריים-חשמל
111,240	103,500	רשות הטבע והגנים
12,104	10,655	רשות הגז הטבעי
3,594	6,676	הרשות לסחר הוגן
10,172	10,805	רשות הכנרת - איגוד ערים
5,484	6,180	המועצה לצרכנות
179,612	175,040	סה"כ

בהתאם לרוח החוקים שמכוחם הוקמו, רשויות הפיקוח האמורות פועלות באופן עצמאי. בהתאם לכך תוקצבו רשויות אלו בסעיף תקציבי נפרד (54).

רשות ההגבלים העסקיים פועלת מכוח חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח - 1988. תפקידה העיקרי של הרשות הוא שמירה על תחרות הוגנת במשק הישראלי, באמצעות מניעת פעולות והסדרים, אשר בכוחם למנוע או לצמצם את התחרות. הוראות חוק ההגבלים העסקיים מתייחסות לשלושה סוגי הגבלים עסקיים, שבכוחם לצמצם או למנוע תחרות - הסדר כובל (קרטל), מונופולין ומיזוג חברות.

הרשות לשירותים ציבוריים-חשמל פועלת מכוח חוק משק החשמל-התשנ"ו 1996. תפקידה העיקרי של הרשות הוא לפקח על פעילות משק החשמל בישראל ולהסדירה. במסגרת זו ובהתאם לסעיף 30 לחוק, קובעת הרשות את התעריפים ודרכי עדכונם, את אמות המידה לרמה לטיב ולאיכות השירות הניתנים על ידי ספק השירות החיוני ומפקחת על מילוי חובותיו אלו, כמו כן אחראית הרשות על מתן רישיונות לפעילות במשק החשמל ומפקחת על מילוי התנאים הקבועים בהם.

רשות הטבע והגנים הינה תאגיד סטטוטורי הפועל מכח חוק גנים לאומיים ושמורות טבע אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, תשנ"ח - 1998. רשות זו נוצרה ממיזוגן של רשות שמורות הטבע ושל רשות

הגנים הלאומיים. תפקידי הרשות הם הגנה על ערכי הטבע והמורשת, פיקוח על שמירתם, טיפול בכל עניני שמורות הטבע והגנים הלאומיים, טיפוחם ופיתוח אספקה של שירותים לציבור המבקרים בגנים הלאומיים ושמורות הטבע. תקציב הרשות כולל הכנסות מגורמים חיצוניים לשנת 2009 צפוי להסתכם בכ-340 מליון ש"ח בשנת 2009 ובכ-350 מליון ש"ח בשנת 2010. התקציב הממשלתי של הרשות יעמוד בשנת 2009 על כ-103.5 מליון ש"ח ובשנת 2010 על כ-111 מליון ש"ח.

רשות הגז הטבעי פועלת מכוח חוק משק הגז הטבעי, התשס"ב – 2001. תפקידה של הרשות הוא להסדיר את הפעילות ובכלל זה את תקני הבטיחות במשק הגז ולשמור על הבטיחות בפעילויות במשק הגז הטבעי. לרשות מטלות בנושא תכנון מערכת ההולכה והחלוקה, בטיחות, פיקוח ובקרה על המערכת. בנוסף, אחראית הרשות על קביעת התעריפים ואמות המידה לשירות, ביחס לפעילותה של החברה הממשלתית שאמונה על הקמת והפעלת מערכת ההולכה של הגז הטבעי.

הרשות לסחר הוגן תעסוק בהסדרת הסחר ההוגן לרבות אכיפת חוק הגנת הצרכן.

רשות הכנרת הוקמה מכוח חוק הסדרת הטיפול בחופי כנרת שעבר בכנסת ביוני 2008. הרשות הנה איגוד ערים שבו משולבים גם נציגי ממשלה ונציגי ארגוני שמירת הסביבה. הרשות עוסקת בהסדרת חופי הכנרת ומבצעת את תפקידיה באמצעות רשות ניקוז כנרת.

המועצה הישראלית לצרכנות פועלת להגן על זכויות ציבור הצרכנים והגברת המודעות הצרכנית. במסגרת זו מטפלת המועצה בפניות הציבור, עורכת תחקירים, יוזמת חקיקה ומייצגת את הצרכנים בפני הרשויות השונות.

פרק ב' - רשות ההגבלים העסקיים

פעילות הרשות

תחום ההגבלים העסקיים קיים בארצות הברית מזה יותר ממאה שנה, ובאירופה הוא ממלא תפקיד מרכזי בכלכלה מאז סוף שנות החמישים. בישראל, לתחום הפיקוח על ההגבלים העסקיים חשיבות רבה, בין היתר, בשל רמת הריכוזיות הגבוהה בה מתאפיינים ענפים רבים במשק.

לפעולת רשות ההגבלים העסקיים (להלן - הרשות), המתמקדת כולה בתחום המיקרו-כלכלי, יש השפעה חשובה בתחום המאקרו-כלכלי. הפעילות תורמת להעלאת המודעות לתחרות בישראל ולשינוי דפוסיים עסקיים אשר מכבידים על הכלכלה המקומית לאורך השנים.

הרשות הוקמה בשנת 1994 בהוראת חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח - 1988 (להלן - החוק). הרשות הנה רשות פנים ממשלתית כאשר השר האחראי לביצוע החוק הינו שר התעשייה המסחר והתעסוקה. לרשות תקציב עצמאי עליו אחראי הממונה על ההגבלים העסקיים (להלן - הממונה).

התכלית המרכזית של חוק ההגבלים העסקיים היא מניעת השתלטות, של אדם או קבוצה, על שוק מוצר או שירות. על כן, מטרת הרשות היא שימורה של התחרות בשווקים בהם היא קיימת ופתיחת שווקים לתחרות כשזו נעדרת. לכך נלווה הצורך להטמיע את מודעות הציבור לחוק.

הרשות מטפלת בשווקים רבים ומגוונים, אשר להם השפעה משמעותית על חיי הציבור, וזאת בכל הכלים העומדים לרשותה על פי חוק, כפי שיתואר להלן.

לרשות שלושה מוקדי פעילות עיקריים: פיקוח על הסדרים כובלים, פיקוח על מיזוגי חברות ופיקוח על בעלי מונופולין. לממונה סמכויות נרחבות ביחס לעניינים אלה:

1. **במישור המנהלי-אזרחי:** מתן פטור מקבלת אישור בית הדין להסדר כובל (סעיף 14), אישור מיזוג (סעיף 20(ב)), מתן הוראות לבעל מונופולין (סעיף 30), פניה לבית הדין בבקשה להפרדת מונופולין (סעיף 31), מתן קביעות שהגן בגדר ראייה לכאורה לנקבע בהן בכל הליך משפטי (סעיף 43), ייזום פנייה לבית הדין בבקשה שיפעיל סמכויותיו (סעיף 44), הסכמה לצו מוסכם חלף הליך פלילי ופנייה לבית המשפט לשם אישור הסכמה כאמור (סעיף 50(ב)).

2. **במישור הפלילי:** עריכת חיפושים ותפיסת חפצים (סעיף 45), עריכת חקירות (סעיף 46(א)), דרישת מידע (סעיף 46(ב)), עיכוב, מעצר ושחרור (סעיף 46(ד)).

מבנה הרשות

1. לשכה אשר בראשה עומד הממונה על ההגבלים העסקיים.
2. מחלקה משפטית אשר בראשה עומדת יועצת משפטית. כן מונה המחלקה שני סגנים (בתחום הפלילי ובתחום האזרחי), ראשי צוותים, עו"ד ומתמחים.
3. מחלקה כלכלית אשר בראשה עומד כלכלן ראשי ומשנה לממונה. כן מונה המחלקה סגנית מנהל המחלקה הכלכלית, ראשי צוותים, כלכלנים בכירים, כלכלנים.
4. מחלקת חקירות אשר בראשה עומד ראש מחלקת חקירות. כן מונה המחלקה ראשי צוותים, חוקרים בכירים וחוקרים שהנם עורכי דין, כלכלנים או רו"ח במקצועם. על המחלקה נמנה גם צוות מודיעין.
5. מחלקת תיאום ובקרה אשר בראשה עומד סמנכ"ל הרשות. מחלקה זו כוללת מספר תת מחלקות: משאבי אנוש, בנא"מ ומחשוב.

תקציב הרשות

תקציב הרשות לשנת 2009 עומד על 22,280 אלפי ש"ח. תקציב הרשות לשנת 2010 עומד על 22,249 אלפי ש"ח.

פרק ג' - הרשות לשירותים ציבוריים חשמל

פעילות הרשות

הרשות לשירותים ציבוריים - חשמל הוקמה מכוח חוק משק החשמל - התשנ"ו- 1996 (להלן- החוק) מתוך הכרה בצורך ברשות עצמאית להסדרה ולפיקוח על הפעילות במשק החשמל המהווה שירות ציבורי חיוני.

תפקידי הרשות לשירותים ציבוריים - חשמל מוגדרים בחוק משק החשמל כדלהלן:

1. קביעת תעריפי החשמל ודרכי עדכונם.
2. מתן רישיונות במשק החשמל.
3. קביעת אמות מידה לרמה, לטיב ולאיכות השירות שנותן בעל רישיון ספק שירות חיוני ופיקוח על מילוי חובותיו על פי אמות מידה אלו.
4. טיפול בתלונות/פניות ציבור והכרעה בהן.

מבנה הרשות

בהתאם להוראות סעיף 22 (א) לחוק, מליאת הרשות מונה חמישה חברים שמונו על ידי הממשלה, לפי הצעת השרים ואלו הם: יו"ר הרשות, שני נציגי ממשלה (נציג שר התשתיות ונציג שר האוצר) ושני נציגי ציבור. עובדי הרשות מספקים את הבסיס המקצועי לעבודת הרשות והחלטותיה במגוון תחומים הנדסיים וכלכליים. הסמכות לקביעת החלטות הרשות נתונה בידי חברי מליאת הרשות בהתאם להמלצות הצוות המקצועי ברשות.

פעילות הרשות מתבצעת במסגרת היחידות הבאות:

1. אגף הסדרה

בהתאם למבנה המשק החדש כפי שנקבע בהחלטת הממשלה מס' 2438 מיום 15.8.04, הוקם אגף הסדרה ברשות האמון על יצירת אמות המידה והתעריפים שיהוו בסיס לפעילות המשק העתידית עם כניסתם של יצרנים פרטיים וחברות חלוקה חדשות למשק.

2. אגף כלכלה

אחראי על ביצוע בקרה ובחינת פעילותם הפיננסית של ספקי השירות החיוני, אמון על קביעת מבנה התעריפים ודרכי עדכונם, מבצע מעקב ובקרה על תוכניות ההשקעה והפיתוח של ספקי השירות החיוני ובחינת מידת השפעתן על התעריף. האגף בוחן בשיתוף עם אגף ההסדרה ברשות עלויות נורמטיביות לייצור.

3. אגף הרישוי

במסגרת האתגרים החדשים של מבנה המשק העתידי, תוך שילוב יזמים פרטיים בתחום הייצור והחלוקה, נדרש האגף לקבוע את פרטי ההסדרה הנדרשת לצורך ביצוע עסקאות קניה ומכירה פרטית של חשמל דרך התשתית הקיימת. אגף הרישוי נדרש להכין ולהנפיק רישיונות למשק החשמל על מקטעיו. מעבר להכנת רישיונות נדרש האגף לפקח על יישום וביצוע אבני הדרך הקבועות ברישיונות.

4. אגף הנדסה

אגף ההנדסה אחראי לפעילות המקצועית-הנדסית של הרשות. במסגרת זו פועל האגף לקביעת אמות מידה לאמינות ואיכות החשמל המסופק לצרכנים, ולקביעת מדדים רלוונטיים לבחינת תפקודו של ספק השירות בתחומים אלה. כמו כן, הוא קובע את אמות המידה הרלבנטיות לצורך התחברות לרשת החשמל עבור יצרנים וצרכנים כאחד.

6. אגף חשבונאות ומתודולוגיה

האגף אמון על ניתוח הדוחות הכספיים של ספקי השירות החיוני במטרה לבחון התאמת הרישומים למבנה התעריפים אותו קבעה הרשות לרבות יישום מקדמי התייעלות. אגף זה יוזם דרישות לדיווחים ייחודיים לרשות אשר ישמשו לצורך ביצוע בקרת עלויות.

5. המחלקה לפניות ציבור

המחלקה פועלת מול ציבור הצרכנים וארגוני הצרכנים השונים וכן מול גופים פנים ממשלתיים וחיצוניים אחרים, המבקשים את התערבותה וקבלת עמדתה בנושאי צרכנות שונים. בהתאם להוראות סעיף 37 (2) לחוק, המחלקה בודקת תלונות צרכנים ומכריעה בהן. החלטותיה בתיקים מחייבות את ספקי השירות החיוני ועליהם ליישמן. כמו כן אחראית המחלקה על פרק הצרכנות של אמות המידה, זיהוי הצורך בקביעת אמות מידה חדשות, ביצוע עדכונים ושינויים נדרשים וריכוזם לאישור מליאת הרשות.

פרט לאגפים המקצועיים פועלים ברשות שני אגפי מטה: האגף המשפטי והמנהלה.

תקציב הרשות לשירותים ציבוריים-חשמל:

תקציב הרשות לשנת 2009 עומד על סך של 14,944 אלפי ש"ח. תקציב הרשות לשנת 2010 עומד על סך של 14,769 אלפי ש"ח.

פרק ד' - רשות הטבע והגנים

פעילות הרשות

רשות הטבע והגנים הינה רשות סטטוטורית אשר הוקמה בשנת 1998 על ידי מיזוג רשות שמורות הטבע בישראל ורשות הגנים הלאומיים ואתרי המורשת. הרשות פועלת מכוח חוק הגנים הלאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה (1998). סמכויות ופעילות הרשות מבוססות גם על החוק להגנת חיות הבר (1955), חוק רשות העתיקות (1989), חוק התכנון והבנייה (1965) ועוד.

מיזוג הרשויות והקמת הרשות החדשה, בוצעו באמצעות חקיקה, אשר נכנסה לתוקפה באפריל 1998. יצירת מסגרת אחת מאפשרת לפעול בצורה יעילה יותר, הן ברמת האכיפה והשימור והן ברמת הפיתוח והשירות, למען שמירתם וטיפוחם של ערכי הטבע, אתרי הנוף, הנופש והמורשת שהוכרזו, או נמצאים בהליכי הכרזה, כגנים לאומיים ושמורות טבע.

הוראות החוק מציבות בפני הרשות, בפעילותה השוטפת ובפעילותה ארוכת הטווח, מספר מטרות עיקריות:

1. שמירה על המגוון הביולוגי, המערכות האקולוגיות ונופי הארץ כגנים הלאומיים, בשמורות הטבע ובשטחים הפתוחים.
2. שמירה וטיפוח אתרי מורשת כגנים לאומיים ושמורות טבע למען קהל המבקרים.
3. הסברה וחינוך לשמירה על ערכי טבע, נוף ומורשת, לצורך הגברת מודעות הציבור לנושאים אלו.

רשות הטבע והגנים מפקדת על 380 שמורות טבע ועל 115 גנים לאומיים. 65 גנים לאומיים ושמורות טבע הוכשרו לקליטת מבקרים והליכי הכרזתן של 229 שמורות טבע ו- 76 גנים לאומיים הסתיימו. שאר הגנים והשמורות נמצאים בהליכי הכרזה בדרגות שונות של התקדמות. סך כל שטחי שמורות הטבע בישראל עומד על כ- 6,500,000 דונמים מתוך סך כולל של 21,957,000 דונמים בשטח ישראל. סך כל שטחי הגנים הלאומיים עומד על כ- 370,000 דונמים.

הרשות שומרת, מפתחת ומטפלת במגוון רחב של גנים לאומיים ושמורות טבע. ההבדל בין השניים נעוץ ביעוד השונה. בעוד ששמורת הטבע נועדה, בראש ובראשונה לשרת את הטבע ותפקידה לשמור על מגוון ערכי הטבע, החי, הדומם והצומח שבה (במצבם הטבעי) - הרי שהגן הלאומי נועד לשמור על הסביבה ועל האתר תוך הכשרתו ופיתוחו לשירות המבקרים.

הגנים הלאומיים נחלקים למספר סוגים:

1. גנים לאומיים ארכיאולוגיים והיסטוריים: גנים אלה מבוססים על אתר ארכיאולוגי או היסטורי חשוב. עבודות הפיתוח, השחזור והחפירות הנעשות באזור מבוססות על עבודה מדעית לצד פעולות להכשרת האתר לביקורים, הכנת תשתית מתאימה לקליטת המבקרים ואספקת השירותים הנדרשים לרווחתם והנאתם. בין האתרים הבולטים - מצדה, בית שאן, קיסריה, חצור, תל ערד, קומראן, בית הכנסת העתיק בבית אלפא ועוד.
2. גני טבע ונוף: עין עבדת, גן השלושה (סחנה), פארק אשכול, חורשת טל ועוד.
3. אתרי לאום: קסטל, אחוזת קברו של בן גוריון, חומות ירושלים ועוד.
4. גנים המשלבים אתר ארכיאולוגי ומרחב נופי: ציפורי, עין חמד, מונפורט, בית שערים ועוד.
5. גנים לאומיים שהם חופים מוגנים: חוף בית ינאי, אכזיב, חוף השרון ועוד.
6. גנים לאומיים שהם נופי מים, נחלים, מעיינות וסביבתם: מקורות הירקון, מעיין חרוד, נחל אלכסנדר ועוד.
7. גנים לאומיים שהם שטחים פתוחים: פארק הכרמל, פארק השרון, הרי יהודה ועוד.

תקציב ומבנה הרשות

רשות הטבע והגנים היא תאגיד על פי חוק הכפוף לשר לאיכות הסביבה. בשנת 2009, רשות הטבע והגנים יחד עם משרד האוצר גיבשו תכנית עסקית רב שנתית ליישום עקרונות התקצוב של הרשות, לפיהן התקצוב הממשלתי של הרשות יהיה לתחום שמירת טבע בלבד, ושאר פעילויות הרשות ימומנו על ידי הכנסותיה השונות. בהתאם לאמור, התקציב הממשלתי לשנת 2009 עומד על כ-103.5 מיליון ש"ח ולשנת 2010 על כ-111 מיליון ש"ח. סך תקציב הרשות, כולל הכנסות מגורמים חיצוניים, צפוי להסתכם בשנת 2009 בכ-340 מיליון ש"ח ובשנת 2010 בכ-350 מיליון ש"ח. התקציב הכולל מיועד להוצאות תפעול, אחזקה ופיקוח בשמורות ובגנים, שימור ופיתוח אתרים, הוצאות ארגוניות, איכות סביבה ומחקרים. חלקה של הממשלה בתקציב הרשות מיועד למימון העסקתם של פקחי שמורות הטבע, לפיתוח שמורות וגנים, לניהול ערכי הטבע, ולהכרזה על שמורות חדשות.

ברשות מועסקים 449 עובדים קבועים, 554 עובדים יומיים ועובדים במשרות המותנות בתקציב חיצוני ו-111 עובדי הבטחת הכנסה. מבנה הרשות נחלק להנהלה מרכזית ולחמישה מחוזות, הפועלים ברחבי הארץ. לכל מחוז שליטה על שמורות הטבע, הגנים הלאומיים ומגוון ערכי הטבע שבאזורו. במחוזות אלה פועלים פקחי אזוריים, מנהלי הגנים הלאומיים ושמורות הטבע ועובדיהם. זרוע נוספת של הרשות, הפועלת בשטח, היא הסיירת הירוקה (היחידה לפיקוח על השטחים הפתוחים) האחראית, בין היתר, למנוע פגיעה והשתלטות לא חוקית על שטחי המדינה ושטחים פתוחים. תקציב הסיירת ממומן, בנוסף לתקציב רשות הטבע והגנים, על ידי מנהל ממקרקעי ישראל, משרד הביטחון, משרד החקלאות, משרד התשתיות ומע"צ.

מטה הרשות, אחראי על הפעולות הארציות ועל מתן שירותים לוגיסטיים, אדמיניסטרטיביים, מדעיים, משפטיים, הסברתיים ואחרים. המטה בנוי ממספר יחידות:

חטיבת מדע ושימור - בראשה עומד המדען הראשי של הרשות והיא מופקדת על ההיבטים המדעיים של שמירת ערכי הטבע, הנוף הלאום והמורשת.

חטיבת פיקוח ואכיפה - אחראית על פעולות הפיקוח והאכיפה במטרה להגן על ערכי הטבע המוגנים כולל תחום הגנת חיית הבר, ניהול הסחר החוקי בחיות הבר, ומניעת הסחר הלא חוקי בהן.

חטיבת מנהל כספים - עוסקת בהיבטים הארגוניים הלוגיסטיים והכספיים של הרשות.

חטיבת קהל וקהילה - אחראית על תפעול האתרים, שיווקם, חינוך והדרכה, פעילויות ואירועים לקהל בגנים ובשמורות, בטיחות המטיילים, הגשת שירותים שונים למבקרים ועוד.

חטיבת תכנון ופיתוח - אחראית על תכנון והקמה של אתרים חדשים, עבודות פיתוח, תשתית ובינוי באתרים קיימים, תכנון הנוף, ושימור ושיחזור העתיקות.

פרק ה' – רשות הגז הטבעי

כללי

רשות הגז הטבעי הוקמה מכוח חוק משק הגז הטבעי, התשס"ב – 2001, ותפקידה הסדרת הפעילות במשק הגז הטבעי ושמירה על הבטיחות בפעילויות במשק הגז הטבעי. לרשות מטלות בנושא קביעת התעריפים ואמות המידה, בטיחות, פיקוח ובקרה על המערכת.

רשות הגז הטבעי פועלת לקידום מטרותיו של חוק משק הגז הטבעי, מפקחת על מילוי הוראותיו והוראות הרישיונות, וממלאת את התפקידים שנקבעו לה בחוק.

תקציב רשות הגז הטבעי נקבע בחוק בסעיף תקציב נפרד, והממונה על סעיף התקציב הוא מנהל הרשות אשר מונה על ידי הממשלה. הרשות כוללת מנהל, מועצה, ממונה על הבטיחות והנדסה ועובדים נוספים בתחומי התכנון והכלכלה.

תפקידי רשות הגז הטבעי מוגדרים בחוק כדלהלן:

1. קביעת תעריפים של בעלי רישיונות וקביעת כללים לאמות מידה לשרות.
2. הכנת רישיונות למערכות ההולכה והחלוקה, למתקני גז טבעי נוזלי (גט"ן) ולמתקני אחסון והכנת מכרזים למערכת החלוקה.
3. קביעת תנאים לבעלי רישיונות הכוללים את תצורת והיקף מתקני גז טבעי שעל בעל הרישיון להקים, ערבויות והתחייבויות של בעל הרישיון, ביטוחים וקביעת חובות בעל רישיון מול הצרכנים.
4. קביעת מפרט להרכב הגז הטבעי.
5. מתן הנחיות לחיבור צרכנים, הוראות לביצוע שדרוג המערכת וקביעת תשלומים. פעילות סטטוטורית לתכנון של תוואי הולכה חדשים, שמירה תכנונית על התוואים הקיימים וקביעת נוהלי תיאום עם בעלי תשתית אחרים.

לרשות הגז הטבעי מועצה הממונה על ידי שר התשתיות הלאומיות ושר האוצר, באישור הממשלה. המועצה מורכבת מיו"ר וארבעה חברים (שני עובדי מדינה ושני נציגים מקרב הציבור).

פעילות הרשות

בשנת 2005 אישרה המועצה עקרונות לקביעת תעריף להולכת גז הטבעי; בעקבות העקרונות הללו הגישה חברת "נתיבי הגז הטבעי לישראל בע"מ" בעלת רישיון ההולכה, את תעריף ההולכה לאישור הרשות. תעריף זה אושר בשנת 2006. בהמשך קבעה המועצה גם את הכללים לקביעת דמי חיבור, ועדכנה את תעריף ההולכה. עוד פעלה הרשות בנושאים כגון קביעת כללים לתשלום להתקנת מונים, מעקב אחר תלונות הציבור, שמיעת עמדות והצעות של בעלי רישיון ובעלי עניין, ועוד.

הרשות פועלת לקידום פריסה ארצית של תשתית מערכת החלוקה. מערכת החלוקה תאפשר הולכת גז בלחץ נמוך המיועד לצרכני גז בינוניים וקטנים תוך הבטחת גישה חופשית לכלל הספקים ולכלל הצרכנים. בסוף שנת 2005 פרסמה הרשות את המכרז הראשון לבחירת זכיין רשת החלוקה באזור אשדוד- אשקלון. לקראת סוף 2007 פרסמה ועדת המכרזים של משרד התשתיות הלאומיות שני מכרזים חדשים ובמרץ 2009 נבחרו הזכיינים לאזורי "המרכז" ו"הנגב". סה"כ מתוכננים 6 מכרזים, כאשר ארבעה מכרזים נוספים יפורסמו במהלך 2009.

בחדש אוגוסט 2006 אישרה ועדת הכלכלה של הכנסת תקנות לחוק התכנון והבנייה המאפשרות הליך מזורז של תכנון סטטוטורי לרשתות החלוקה בישראל.

בשנים 2009-2010 תפעל רשות הגז הטבעי בתחומים הבאים:

1. פיקוח הנדסי ופיננסי של הקמת מערכת ההולכה.
2. השלמת קביעת תקן ישראלי ל-CNG וקביעת תקן ישראלי לחלוקה בלחץ נמוך ונמוך מאד במפעלים.
3. השלמת התכנון הסטטוטורי של מתקן LNG וקביעת צו הבטיחות שיאמץ תקן להקמת מתקן LNG בישראל.
4. תכנון סטטוטורי של מערכות הצנרת ומתקני הקבלה של ספקי הגז החדשים בישראל – קבוצות "תמר" ו"דלית".
5. קביעת תעריפי ההולכה בהמשך לשלמת מקטעי מערכת ההולכה ע"י חברת "נתיבי הגז הטבעי לישראל בע"מ".
6. אישור הסכמים סטנדרטיים ותקני השירות בהתייחס לרשת החלוקה, בין היתר, הסכם ההולכה בין בעל רישיון ההולכה למשווקים ברשת החלוקה, הסכם החיבור והשירות בין בעל רישיון ההולכה לבעלי רישיונות חלוקה, הסדרים בין המשווקים לבין בעלי רישיונות החלוקה ועוד.
7. קביעת הסדרים מתקדמים בתחום השוק המשני לקיבולת במערכת ההולכה.
8. השקת פרויקט הטמעת השימוש בגז הטבעי בקרב צרכנים בינוניים וקטנים וקידום עסקאות נוספות לרכישת גז.

9. ייעוץ שוטף ועריכת שימועים לצרכנים נוכחיים ופוטנציאליים בנוגע לסוגיות כלכליות, תכנוניות ובטיחותיות של צריכת הגז הטבעי.

תקציב רשות הגז הטבעי:

תקציב הרשות לשנת 2009 עומד על סך של 10,655 אלפי ש"ח. תקציב הרשות לשנת 2010 עומד על סך של 12,104 אלפי ש"ח.

פרק ו' – הרשות לסחר הוגן

בהמשך להחלטת הממשלה מיום 2.05.05, אישרה הכנסת ביום ה- 05.06.06 את שינוי חוק הגנת הצרכן והקמת הרשות לסחר הוגן, אשר תבוא במקום יחידת הממונה על הגנת הצרכן במשרד התמ"ת. שר התעשייה המסחר והתעסוקה יהיה השר הממונה על הרשות והוא האחראי על הקמתה. תקציב הרשות לשנת 2009 יעמוד על 6,676 אלף ש"ח. תקציב הרשות לשנת 2010 יעמוד על 3,594 אלפי ש"ח.

הרשות תעסוק באכיפת חוק הגנת הצרכן התשמא – 1981, וחוקים נוספים לפיהם מוסמך הממונה לפעול.

מטרת הרשות היא מניעת נזקים העלולים להיגרם לצרכן אגב רכישת שירות או מוצר, לרבות נזקים אשר מקורם בפעולות מתוחכמות של ספקים בדרך של התקשרות לא הוגנת, ותוצאתן פגיעה בציבור הצרכנים שנזקה המצטבר מהותי למשק.

פרק ז' - רשות הכנרת - איגוד ערים

בהמשך להחלטת ממשלה מספר 2217 מיום 19.8.2007, נכנס ביום 7.6.2008 חוק להסדרת הטיפול בחופי הכנרת והוקמה רשות הכנרת, העוסקת בהסדרת חופי הכנרת. הרשות הוקמה על בסיס איגוד ערים מיוחד ובמועצתו שולבו נציגי ממשלה, נציגי הגופים הציבוריים שעניינם שמירה על איכות הסביבה וכן נציגי הרשויות המקומיות שלחופי הכנרת. תקציב הרשות לשנת 2009 יעמוד על 10,805 אלפי ש"ח. תקציב הרשות לשנת 2010 יעמוד על 10,172 אלפי ש"ח.

מטרתה של רשות הכנרת הנה לפתח ולתחזק את חופי הכנרת תוך ניהול מדיניות אחידה ויצירת תיאום מרבי בין הגורמים השונים הקשורים לחופים וזאת על מנת לאפשר את פיתוח האגם לצד שמירתו כגוף חיוני במשק המים בישראל, ושמירה על ערכי הטבע שבו.

האיגוד פועל באמצעות רשות ניקוז כנרת, שמבצעת בפועל מגוון תפקידים בחופי הכנרת, כגון ניקיון החופים הלא מוכרזים, פיקוח ואכיפת דיני איכות סביבה ועוד.

פרק ח' – המועצה הישראלית לצרכנות

המועצה הישראלית לצרכנות פועלת להגן על זכויות הצרכנים והגברת המודעות הצרכנית, הן בקרב הצרכנים והן בקרב בעלי העסקים ומשרדי הממשלה, וזאת באמצעות הסברה, חינוך והדרכה. במסגרת זו מטפלת המועצה בפניות הציבור, עורכת תחקירים, יוזמת חקיקה ומייצגת את ציבור הצרכנים בפני הרשויות השונות.

בשנת 2009 הועבר תקציב המועצה, בסך 6,180 אל"ח ממשרד התמ"ת, לסעיף תקציבי המרכז את רשויות הפיקוח וזאת על מנת לחזק את עצמאותה התקציבית והניהולית. תקציב המועצה לשנת 2010 יעמוד על 5,484 אלפי ש"ח.